

**INTERVENCIÓ DE MIQUEL ICETA A LA PRESENTACIÓ DEL SEMINARI
SOBRE EL NOU LABORISME ORGANITZAT PER LA FUNDACIÓ RAFAEL
CAMPALANS. BARCELONA, 06.06.08**

First of all let me thank Roger Liddle and Jan Royall for coming to Barcelona to share with us their views on the present and the future of the Labour Party.

Roger Liddle és vicepresident de Policy Network, un prestigiós think tank de centre-esquerra amb vocació global. Jan Royall és responsable del grup parlamentari laborista a la Cambra dels Lords.

Permeteu-me també que agraeixi i felicitati Albert Aixalà, Director de la Fundació Rafael Campalans i el seu equip, per la tasca d'organitzar aquest seminari que, com sabeu, tindrà continuïtat divendres vinent amb la presència de dos destacats exponents de l'SPD que ens explicaran el procés que ha portat a l'aprovació del nou programa d'Hamburg d'aquest partit.

Policy Network és possiblement el think tank més influent en el Labour Party en aquests moments i, per tant, és una gran satisfacció per a la Fundació Rafael Campalans i el PSC poder organitzar una conferència amb ells a Barcelona. Vull aprofitar per dir que una de les coses que envegem fraternalment als nostres amics del Regne Unit és l'existència d'institucions com Policy Network, la Societat Fabiana, l'Institute for Public Policy Research, Demos, Compass, i altres que nodreixen de forma permanent el debat de les idees i contribueixen a renovar el pensament polític i social progressista.

Els socialistes catalans hem seguit de prop l'evolució del Labour Party des de fa molt de temps. Molt de temps. Potser alguns de vosaltres no sabreu que va ser Isidre Molas, President de la nostra Fundació, un dels traductors al català dels New Fabian Essays el 1964! Mireu si en fa de temps!

Ens eren ben pròxims els noms de Harold Wilson i James Callaghan. Vam seguir la gran topada del Labour amb els sindicats, la derrota electoral i la llarga nit del thatcherisme. Els intents de renovació de Neil Kinnock, i del

malaurat John Smith i la Comissió per la Justícia Social que va impulsar. Fins arribar a Tony Blair. Vàrem celebrar el seu impuls per renovar el laborisme i fer-ne una opció real de govern, modernitzant el projecte polític, dinamitzant el debat ideològic, adaptant el partit a una nova realitat, amb renovades afiliacions a les joventuts laboristes i major presència a les universitats. Vàrem celebrar la victòria de 1997. Vàrem apreciar una magnífica gestió econòmica, la gran inversió en escoles i hospitals, el procés de pau a Irlanda del Nord, la *devolution* a Escòcia i Gal·les, i també a la ciutat de Londres. Hi havia també, certament, la por que la tercera via impulsada per Blair s'allunyés dels plantejaments comuns dels socialistes i socialdemòcrates europeus. I després va venir Iraq, que va separar-nos en un tema crucial. En tot cas Blair també passarà a la història com l'únic líder laborista que ha estat capaç fins ara de guanyar tres eleccions generals consecutives.

El relleu de Gordon Brown va marcar una nova etapa, plena d'esperances i dificultats, incorporant un gir socialdemòcrata i una preocupació creixent per la igualtat, no només d'oportunitats, la voluntat d'avançar cap a una certa igualtat real, recuperant elements centrals de la tradició laborista.

Roger Liddle parla en un article recent publicat per Policy Network de la necessitat d'un canvi de cultura política al Regne Unit per tal de poder discutir sobre el repartiment de la renda i la riquesa. Liddle arriba a proposar que calen reformes per comprovar si els alts executius paguen el que els hi pertoca i qüestiona fins i tot si no tenen una remuneració desproporcionada. També proposa una reforma radical en l'impost de successions, reduint l'impacte en les classes mitjanes però assegurant el seu pagament per part de les classes altes.

En un altre document de treball de Policy Network, "Equality: a political choice", traduït per la Fundació Campalans, es mostra empíricament com la desigualtat ha augmentat arreu d'Europa però com ho ha fet menys en aquells països on hi ha una acció ferma i permanent per a reduir les desigualtats que crea el mercat. Per tant, demostra que els alts nivells de desigualtat no són irremeiables sinó que es poden reduir si hi ha una ferma voluntat política.

Per tant, en un context com l'actual, de desacceleració econòmica ens interessa moltíssim el debat britànic sobre el repte de la desigualtat, i d'això en volem parlar avui amb Roger Liddle i la Baronessa Jan Royall.

Però també ens interessa conèixer els altres reptes que té plantejats el Labour Party i que també són els nostres, com el repte del canvi climàtic, sobre el qual es va parlar molt en la darrera conferència progressista celebrada a Londres a primers d'abril, així com els reptes de la governança global en un temps de crisi financera i d'increment dels preus de les matèries primes.

I també, aprofitant que tenim amb nosaltres una destacada membre de la Cambra dels Lords, volem conèixer els debats sobre la reforma democràtica d'aquesta cambra, i la reforma electoral que també es planteja proposar per a la propera legislatura. Temes que també són d'actualitat en el nostre país

Finalment, com a europeus ens interessa també conèixer si Gordon Brown s'implicarà més en la política europea, i voldrà formar part del lideratge d'aquesta nova Unió que estrenarà Tractat l'any vinent, o seguirà marcant distàncies públiques respecte la UE.

Aquests darrers mesos hem seguit també amb preocupació l'evolució de les perspectives electorals del Labour, així com els resultats de les municipals de l'1 de maig, en què no només es va perdre l'alcaldia de Londres sinó que va tenir un dels seus pitjors resultats electorals en unes eleccions municipals. Ens agradaria, per tant, conèixer què ha canviat en menys d'un any, des de la conferència del partit del mes de setembre quan semblava que Gordon Brown ho tenia tot de cara per guanyar les eleccions si les convocava per al dia 1 de novembre, cosa que finalment no va fer.

S'han anat acumulant problemes, els pressupostos, la puja d'impostos, la crisi financera, l'estancament del sector immobiliari, un cert col·lapse dels serveis públics, superats per un augment de demanda i per unes elevades expectatives

fruit també de l'esforç laborista per millorar-los, escàndols relacionats amb el finançament del partit, Iraq...

L'any vinent en farà 12 de la victòria de 1997. I el laborisme de Gordon Brown està tractant de perfilar un nou discurs guanyador, una idea-força potent que justifiqui la necessitat d'un nou mandat, d'un quart mandat consecutiu, cosa gens fàcil. El propi Gordon Brown ha dit: "The party I lead must have more than a set of policies – we must have a soul".

Volem agrair la presència dels nostres amics aquí i el seu esforç per explicar-nos aquest procés de retrobament de l'ànima laborista. Nosaltres, evidentment, desitgem i esperem que el Labour recuperi la força i l'impuls necessari per tornar a guanyar perquè els socialistes europeus també necessitem un govern laborista al Regne Unit. No volem que el president Zapatero es quedi pràcticament sol representant la gran família del socialisme i la socialdemocràcia europea en el Consell Europeu.

Esperem, doncs, que els nostres amics ens donin alguna pista sobre el futur immediat i motius d'esperança i, perquè no dir-ho, que ens proporcionin també elements útils pel nostre propi debat.

Moltes gràcies.